

ชื่อวิทยานิพนธ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการออกกำลังกายของนักมวยไทยอาชีพ
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นายวิทยา ศรีสมุทร
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ปรีชา กลิ่นรัตน์) ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิ วนิชาชีวะ) กรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภชัย แสงสุทธิ) กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติ ต่อการออกกำลังกายของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือ นักมวยไทยอาชีพ ที่เป็นแชมป์เปียน และรองแชมป์เปียน ทุกรุ่น ทุกอันดับ จากการจัดอันดับประจำเดือนธันวาคม พ.ศ.2540 ของเวทีมวยลุมพินี และเวทีมวยราชดำเนิน จำนวน 194 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของวัชระ คำเพ็ง (2537) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .74 และแบบวัดทัศนคติต่อการออกกำลังกาย ของวีรพล จันธิมา (2540) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation) และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักมวยไทยอาชีพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับสูง
2. นักมวยไทยอาชีพ มีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย อยู่ในระดับดี
3. นักมวยเวทีลุมพินี และนักมวยเวทีราชดำเนิน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักมวยเวทีลุมพินี และนักมวยเวทีราชดำเนิน มีทัศนคติต่อการออกกำลักราย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักมวยที่มีอันดับสูง และนักมวยที่มีอันดับต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักมวยที่มีอันดับสูง และนักมวยที่มีอันดับต่ำ มีทัศนคติต่อการออกกำลักราย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการออกกำลักรายของนักมวยไทยอาชีพ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = .49$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

: